

Szabadságon

A minap ringatózó búzamezők mellett haladtam el. Gondolom agrár szakemberek lehetnek aki a tábla szélén állva kezükben morzsolják a kalászt, szagolták a friss búzaszemeket. Jön az aratás. Másnap hatalmas vihar tombolt végig a táblákon és ledöntötte a kalászokat a vizes földre. Sok helyen megdőlt a kalászos. A mai technológiákkal már sokkal könnyebben felszedhető a megdőlt kalászos, de a termés minőség ettől már nem javul.

Az irodában ülve szinte maguktól röpülnek az évszakok, és a légkondicionálók zenéje elkíséri az embert otthonába. A nyár mégis más, mert jön a nyári szabadság. Amit vagy várunk vagy, nagyon nem. Amikor a búzamezők mellett haladtam el eszembe jutott, hogy ilyenkor a kikapcsolódás idején történik a legtöbb munka fizikai és lelki síkon is, amit nyár végén össze, remegő szívvel terítünk a hála oltárra.

A legtöbb családban ilyenkor jön el, hogy együtt tölt a család remélhetőleg több napot is.

A forgatagos minden napokban szinte mumusként köszöntbe a pakolás, csomagolás és már azon vesszük észre magunkat, hogy nyaralni kéne és, hogy milyen jól kéne érezni magunkat meg szeretteinket csak, hogy mindjárt vége is az egésznek.

No de kicsit lassabban!

Gyerekkoromban emlékszem az ifiben körbe ment egy lap, hogy a jó hívő fiatal mi mindenre figyeljen a nyár folyamán. Csírázó, vagy éppen megszülető hite, hogyan maradhat meg és fejlődhet a nagy „szabadságban”. Jó volt.

Jó lenne mai felnőtt felnőtteknek is. Rohanó családapáknak, izguló családanyáknak, egyedül maradó időseknek, unatkozó tiniknek, dolgozóba maradóknak, az állandó elfoglaltságnak. Jó lenne egy lista, hogy mit lehet és mit nem, mert úgy hiszem úgy könnyebb, ha van egy lista.

A búzatáblánál jutott eszembe, hogy nagyon nyár van és én már milyen régen „szabadságon” vagyok, hogy milyen nehéz várni az „aratást” és közben megőrizni a „minőséget”, a „jó termés hozamot”. Az is felrémlített, hogy nagy általánosságban a templomos embereknél, a templomi szabadságolásnál a hit vasszigora is jócskán felpuhul. Amikor pedig már nem csak nyáron puhul fel akkor már egyre nagyobb teher a hosszú „szabadság”.

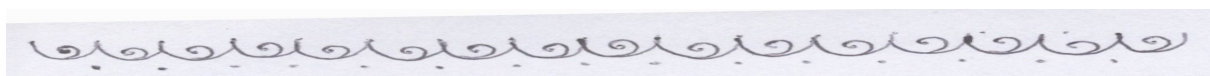
Aztán hirtelen eszembe jutott valami egészen remek és szívet melengető. Teológus éveim alatt az egyik nyári „legáció” alkalmával találkoztam valakivel, aki a következőt mesélte az Ő nyári szabadságáról.

Mivel idős és nehezen jár, helyhez kötött, otthon tölti a nyarat. Igen ám, de minden nyár elején felkészül a nyaralásra, még pedig mások nyaralására. Kikérdezi a testvéreket ki hova tervezi a pihenést. Meghallgatja az aggódó anyukákat és az elégedetlen „én nem akarok menni”-ket. Együtt örülve hallgatja végig a lelkes előkészülőt és bátorítja a rossz

tapasztalatokkal rendelkezőt. Végig figyel és követi a testvérei készülődését, és már akkor elkezd imádkozni értük, amikor még neki sem álltak csomagolni. Imádkozni és csendben lenni, hogy erősítsen, támogasson, és közben lélekben kimozduljon, hogy amikor hazajönnek, úgy hallgassa a beszámolókat, mint aki mindvégig ott volt örömben, bánatban, jó kedvben, egy nagy hegymászás utáni pihenésben, a remek vizitúrán. Micsoda nyaralás!

Nyáron, szabadságon lenni és közben hitben elcsendesedve „teremni a jót” megtartani a „minőséget”, „állva maradni” és várni az „aratást”, másokért imádkozni csak úgy lehetséges, hogy a lelki munka nehéz, verejtékes feladatait elvégezzük. Az őszi hála oltárra jó lenne oda tenni nyári hitéletünk igazoló munkalapját, ami arról tanúskodna, hogy a hitet megtartottuk és ránk bízott feladatot eredményesen, elvégeztük, hogy „mindenért” hálát adhatunk.

Pfaff Gellért

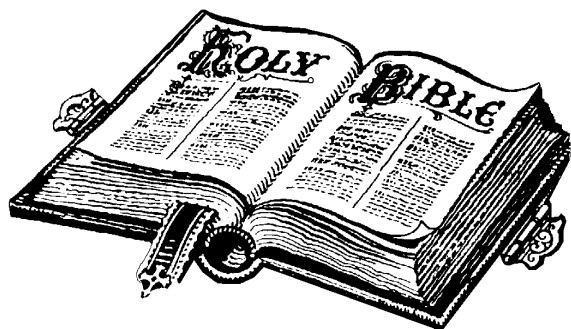
A T É G L A

Egy fiatal és sikeres cégvezető gurult az utcán új Jaguárjában. Ahogy haladt, figyelte a kint játszó gyermekeket. Egyszer csak egy téglá csapódott a kocsija ajtajának! Rátaposott a fékre, kiugrott és elkapta a legközelebbi gyereket. Nekinyomta a sérült autónak és ráordított: -Mi volt ez az egész és ki vagy te? Mi a csodát csinálsz? Ez egy új kocsi! Ez a téglá még sokba fog kerülni neked! Miért csináltad?

A srác védekezett. - Kérem, uram...kérem, nagyon sajnálom, de nem tehettem mást! - mentegetőzött. - Azért dobtam a téglát, mert semmi más nem állította volna meg. Könnyecseppek gördültek le az arcán az álláig. A srác egy pontra mutatott a parkoló kocsi közelében. Ő a bátyám, - mondta - felborult az útpadkán, kiesett a tolókocsijából és nem tudtam felsegíteni. A férfi elindult és megpróbálta lenyelni a gyorsan növekvő gombócot a torkában. Óvatosan felemelte a mozgássérült fiút, visszatette a tolókocsiba, aztán elővett egy vászonkendőt és beborogatta a friss horzsolásokat. Egy gyors pillantásból látta, hogy minden rendben lesz. - Köszönöm, Isten áldja meg, mondta hálásan a sérült gyerek az ismeretlennek. A férfi megrendülten pillantott vissza a bátyját hazafelé toló fiúra.

Hosszú és lassú volt az út a Jaguárhoz. Csúnya volt a kár, mégis úgy döntött, hogy nem javíttatja ki a behorpadt ajtót. Úgy hagyta, hogy emlékeztesse őt: Ne repülj át az életen úgy, hogy valakinek egy téglához kelljen nyúlnia, hogy felhívja valamire a figyelmedet! - A fenti történet azzal a sürgető, indulatos kérdéssel kezdődik: Miért csináltad? És bár a végén nincs kimondva, mégis sejtjük, hogy a nagy értékű autó csúnya sérülése kérdések ezreit indíthatta el. Mi történt? A férfi, aki nem javíttatja ki a kocsiját, bizonyára minden kérdezőnek megválaszolt: Ne repülj át az életen úgy, hogy valakinek egy téglához kelljen nyúlnia azért, hogy felhívja valamire a figyelmedet....

Forrás: Vigasztaló-újság 2008/1

A Z O K A R A K O N C Á T L A N G O N D O L A T O K

Vasárnap reggel negyed tíz. Néhány rendszeres késő kivételével mindenki ott ül már a megszokott helyén. Kint tavaszi zsongás, madárdal, bent áhítatos csend és imára buzdító szavak. Minden olyan ünnepélyes, felemelő, csak a szomszéd kutya türelmetlen csaholása hasítja szét a csendes magunkba-szállást. A tekintetek többnyire tapadnak a beszélőre...

- De mi van a fejekben?... Óh, azok a rakoncátlan gondolatok! Olyan nagyon igyekszünk őket kordában tartani -, legalább ilyenkor. Mégis, egy óvatlan pillanat, és mint "gátját tépő áradat" - szabadul fel bennünk, a hétköznapi ember: az apa, az anya, vagy a kisdíák a maga gondolataival.

- Nézzünk hát végig a padokban ülő embereken.

Itt van mindjárt az első padban Pistike. Ő iskolás. Szép, új pólóban feszít, amit azért kapott anyukától, mert már két hónapja minden morgás és kommentálás nélkül vitte le a szemetet. - Lássuk, milyen gondolatok foglalkoztatják, miközben fegyelmezetten hallgat.

- Jaj, már vasárnap - és holnap már megint hétfő, - és ha hétfő, akkor matek... A házihoz csak hozzáfogtam, de nem jutottam semmire, s feladtam. Majd holnap kölcsönveszem Berci barátom füzetét és lemásolom. A matek után földrajz. A megyéket kell tussal berajzolni

térképbe, - ez már megvan, a színezés még várhat az óra előtti szünetig. Aztán egy pihentető rajzóra - és végül osztályfőnöki. - Remélem, a tanár úr elfelejtette, hogy a papámnak már egy hete be kellett volna jönni az iskolába a betört üveg miatt, különben a fülem, meg a bizonyítványom látja kárát. - Ebből még bajok lehetnek... Na de sebj! Ez is eltelik valahogy és megint ott van vigasztalásul a délután meccs a fiúkkal.

Nem is olyan borzalmas az a hétfő!

A padok egyikében ott ül Gusztáv, a kisvállalkozó. Egész héten "látástól-vakulásig dolgozik." Borzasztóan elfoglalt ember, a családja is csak a vasárnapi ebédnél látja. Nem csoda, ha észre sem vette, hogy amíg ő a jól menő üzletek után lohol, fia úgy megnyúlt, hogy magasabb, mint ő. Most veszi csak észre, - mikor nem látja a fejétől az ige hirdetőt: - Holnap nyélbe ütöm azt az üzletet. Ha kell, mindent megmozgatok. Olyan régen szeretnék már lecsapni rá. Ha sikerül, rövid lejáratú kölcsönt veszek fel a bankból, és terjeszkedni fogok. Este későn még átnézem a könyvelést -, ez az a Pirike nem is olyan megbízható, mint gondoltam, pedig szépen kap fizetést. Nem is értem...?

Panni fiatalasszony. Az ő férje buzdít ma reggel imára. Fürkésző tekintettel nézi, amikor szeme hirtelen megakad a férje nyakkendőjén.

- Ez a Rezső! Már százszor megmondtam neki, hogy hová tegye, de ő azért se. És az az ing!... Ha nem teszek elé minden ruhát, hogy mit vegyen fel, képes összevissza keverni a színeket. A haja meg egyenesen rémes. Megmondtam, hogy mosás után gondosan fésülje le, de hiába, és most hogy néz ki? Beszélhet neki az ember.

Az utolsó padban ül Bori néni. Néha olyan elmélyülten figyel, hogy az ember már-már azt hiszi, hallja is, amit prédikálnak. Most épp két kis unokáját kutatja, akik valahol az első padban ülnek.

A nagyobbik hamarosan betölti a 7. életévét. (Komoly és nagyon fontos dolog ez egy gondos nagymama életében.) - Hét év! Pedig csak tegnap született - és tessék ősszel iskolába megy. Ó szegény, szegény Marci! Pedig úgy szeret játszani, de ha iskolába megy, tanulnia kell keményen, hogy legyen belőle valaki. (Különben kire lenne büszke majd a nagymama?) Mások is ülnek a padban. És jó tudni, hogy lélekben készülnek az imára. A vasárnap reggeli áhítat arra jó, hogy mindjárt a hét első napján elcsendesedve, vizsgálódva készülünk arra, hogy Istennel beszélgessünk, és hálát adjunk, vagy könyörögjünk valamiért. A másik fontos dolog: az Igéből erőt meríteni, a hétköznapiok küzdelmeihez. Mert ha nem most és itt, - akkor hol?

Mégis csak meg kellene próbálni foglyul ejteni azokat a rakoncátlan, vásott gondolatokat. A Krisztus Jézusnak... Megélné biztosan.

(Fejér Laura)

Évzáró a Nyugdíjas Klubban

Ezen az alkalmon nem volt vendég előadó. Egyfajta értékelés zajlott az elmúlt évről. Újvári testvér a 4. Zsoltár alapján szólt hozzánk.

Előfordulhat, hogy kigúnyolnak bennünket, de mi kiálthatunk Istenhez, elmondhatjuk neki, hogy mi van bennünk. Áldott testvéri beszélgetés során az örömünk megduplázódik, a bánatunk megfeleződik. Nagy gazdagságunk van istenben, vegyük igénybe, legyünk hálásak érte. Az Isten nyújtotta békességről,

biztonságról beszél a 9. vers: „ Békében fekszem le és el is alszom, mert csak te adod meg Uram, hogy biztonságban élhessek.”

Ficsór testvér átesett egy nagyon súlyos műtéten és elmondta megtapasztalásait.

Sokat segített a környezete szeretete és imádsága. Ezek egymást segítő folyamatok.

Ne legyünk befelé forduló, de ne is panaszkodjunk sokat. Munkálkodjunk a közösségünkért.

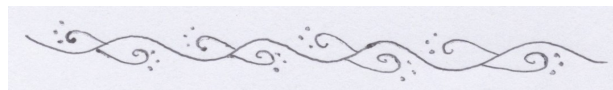
Írjuk le azokat a dolgokat, amelyek foglalkoztatnak bennünket.

Kiss Emil testvér hozta az újonnan megalakult ócsai nyugdíjas klub üdvözlését, ahol mint első előadó lehetett jelen. Elmondta azt is, hogy nem volt véletlen, hogy találkozhatott a két lelkipásztor feleség. Mindkettőjüknek ugyanaz a betegség adatott. Tudták erősíteni egymást, átadták a már átélt tapasztalatokat. Lidike betegségét hordozva is áldás a nagyobb család számára.

Elhangzott még néhány hozzászólás, biztonyságtétel:

- jó, hogy átélhetjük Isten jelenlétét.
- soha nem volt teher a szolgálat.
- az unoka megtérésének öröme.
- látogassuk az egyedülálló időseket.
- A kisgyermek látásának öröme.
- Szeptemberben újra találkozunk.

Sipos Terézia

Hírek a 60 éves

Európai Baptista Nőszövetség konferenciájáról

Hollandia adott otthont ez alkalommal az öt évenként megrendezésre kerülő európai nőkonferenciának. Ötven ország alkotja ezt a szövetséget, sokkal kiterjedtebb, mintsem a földrajzilag értelmezett Európa. Tagjaink sorába tartoznak a volt Szovjetunió utódállamai is pl. Azerbajdzsán, Tádzsikisztán, Üzbegisztán, Örményország, Grúzia, valamint Irak és a Közel-Kelet országai (Libanon, Izrael, Jordánia, Szíria, Törökország, de még Egyiptom is).

Ez alkalommal az internetnek köszönhetően még Indiából is érkeztek vendégeink, akik felfedezve a honlapunkat (www.ebwu.org), elszántan megtettek mindent, hogy részesei lehessenek ennek a konferenciának.

A megnyitó ünnepen egy-egy szál virág jelképezte a résztvevő országokat, s mire mindegyikük betette a vázába a maga virágszálát csodálatos csokorrá állt össze az 50 különböző színű és fajtájú virág. Hogy miért kapott olyan nagy szerepet a virág? Hollandiában, a tulipán hazájában, úgy gondoltuk, semmi más nem lehet jelképünké, csakis a virág.

A konferencia témája: Jézus az élet forrása. Programja bibliatanulmányokból, csoportos beszélgetésekből, közösségi programokból, éneklésből, kirándulásból állt össze. A bibliatanulmányokat Yona Pussey, a EBWU volt elnöke és Dorothy Selebano, a Baptista világszövetség női tagozatának elnöke tartották. Az alap igei gondolat Ézsaiás 58:11-re épült. A szemináriumok témái: a migráció, krízishelyzetek, modern rabszolga kereskedés, nők a misszióban, valamint volt kreatív munka és biblia-dráma is. Az iszlám és a keresztyénség téma nem került sorra, mert vízum problémák miatt nem tudtak eljőnni az iraki nőtestvérek.

A szombat délután kedves meglepetést tartogatott a résztvevőknek, holland kulturális

különlegességekben lehetett részünk. Ezt az alkalmat, Gerő Sándorné, Júlia néni szolgálata zárta, aki az Európai Nőszövetség elnökeként szolgált.

A vasárnapot úrvacsorai közösségben tölthettük. Az istentiszteleten az igei szolgálattelévő Tony Peck, az Európai Baptista Szövetség főtitkára (Nagy Britannia) volt. Az emlékjegyeket Toma Magda, az Európai Baptista Szövetség elnöke (Horvátország) osztotta, Dorothy Selebano (Dél-Afrika) imádkozott az emlékjegyek fölött.

A konferencia egyben az Európai Nőszövetség működését biztosító tisztségviselők választásának alkalma is volt a következő öt éves ciklusra. Elnöke, alelnöke, titkára, pénztárosa és három tagja van a vezető bizottságnak. Az elnöki, alelnöki szolgálat csak egy ciklusra szól. A pénztáros és titkár ismételhető, de a tagság is csak egy ciklusra szól. Ezután vagy tisztségviselő lesz valaki, vagy leköszön ebből a szolgálatból. A választás eredménye a következőképpen alakult: elnök: Livija Lame, Lettország; alelnök: Margun Warem, Norvégia; titkár: Ujváriné Szabó Anikó, Magyarország, pénztáros: Vékás Erzsébet, Románia (Erdély); tagok: Wies Dijkstra, Hollandia; Margaret Brown, Skócia; Susana Nefford, Spanyolország. Az új bizottság már meg is tartotta alakuló ülését a konferencia zárása után.

Nagyon áldásos, sok élményt, új találkozást, új barátságok lehetőségét rejtő konferenciát zárhattunk le. Magyarországról Gerő Sándorné, Júlia; Kovács Gézáné, Ildikó; Filemon Zsoltné, Krisztina és a beszámoló írója, Ujváriné Szabó Anikó lehetett jelen.

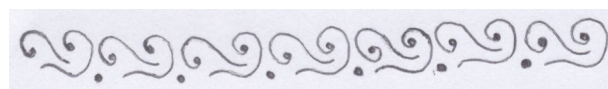
ISTEN MEGTARTJA ÍGÉRETÉT

"Halljátok meg az Úrnak szavát, ti pogányok, és hirdessétek a messze való szigeteknek, és ezt mondjátok: Aki elszórta az Izraelt, az gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztor a maga nyáját. Mert megváltotta az Úr Jákobot és kimentette a nálánál erősebbnek kezéből." (Jeremiás 31:10-11)

A mai hírdömpingben élő ember számára fontos a szelektálás: mire figyeljünk oda. Jeremiás tanácsa: halljátok meg az Úrnak szavát! (Ne csak halljuk, hogy beszél, hanem jusson el a tudatunkig.) A felhívás a zsidó Jeremiás szájából a pogányoknak, a nemzeteknek, tehát nem zsidóknak szól: figyeljete, az Úr ugyan szétszórta Izraelt a népek közé Kr. U. 7o-ben, mert nem teljesítették küldetésüket, hogy képviseljék az egyedül élő Istent a népek között, de összegyűjti és megőrzi, mint pásztor a nyáját. Ez megtörtént 1948-ban, kb. 2600 évvel a prófécia megírása után. Pillanatnyilag Izrael nem sokban különbözik más államtól, rá inkább az ateizmus jellemző, mint az Isten hit. Ott is vannak istenhívők, sőt Messiás-hívő testvérek. Isten ígérete áll: Jézus a népek közé fog visszajönni és le fog hullani a lepel a szemekről és felismerik Jézusban a Megváltót. A prófeciának az a része is már kétszer (1948-ban és 1967-ben) megvalósult, de talán folyamatosan is megvalósul, hogy "kimentette a nálánál erősebb kezéből". Mindezekből látható, hogy Isten számára ma is fontos a zsidó nép. - Úgy gondolom, hogy a hívő embereknek fontos feladata kiállni az

antiszemitizmus, a zsidógyűlölet ellen, ami ma sajnos országunkban terjedőben van. Isten ahogy beteljesítette ígéretét a választott néppel kapcsolatban, úgy számíthatunk egyéb ígéreteire is. Például: "Ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig".(Máté28:20) "Kérjete és adatik néktek, keressetek és találto, zörgessetek és megnyittatik néktek."(Máté7:7) "Az én Atyámnak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek néktek."(János14:2)

Selmeczi Péter

HUMOROS AFORIZMÁK, IDÉZETEK

- *Annak ellenére, hogy az élet drága, még mindig elég népszerű.*
- *Azért, hogy szabadon, boldogan élhess, fel kell áldozni a nyugalmat.*
- *Olyan gond nincs, amely ne hozna kezében ajándékokat neked.*
- *Gyáva állatok csordában járnak, az oroszán jár egyedül a sivatagban.*
- *A jó ízlés a komédia ellensége.*
- *A kísértés rendszerint olyan ajtón jön be, melyet szándékosan nyitva hagytak.*

Nagyszülők, szülők, gyermekek, unokák viszonya a keresztyén családokban.

V. rész

Igei útmutatás a nevelésre

A vének büszkesége az unokák, az unokák büszkesége az atyák." (Példabeszédek 17:6)
Ennek megvilágítására hétköznapi történeteket, írók és közéleti személyek élettapasztalatait szeretném felhasználni.

1. Thereze Benedek: A szülői lét, mint fejlődési fázis c. tanulmányában így ír: "Nagyszülőnek lenni olyan, mint szülőnek lenni, - ettől egy lépéssel messzebből. A közvetle stressztől mentesen, a nagyszülők sokkal jobban tudják élvezni unokáikat, mint saját gyermekeiket."

2. Idős Fekete István: Nagymamám c. elbeszélésében így ír: "Miért próbálnám megmagyarázni, hogy a nagyszülők jobban szeretik az unokáikat, mint a szülők, amikor nem tudom, talán tűnő életük apró kis folytatásait jobban látják? Talán gyengédebbek és bölcebbek, s az öreg szívekben érettebb a szeretet, megbocsátóbb és nagyobb? Vagy pótolni akarnak valamit, amit elmulasztottak, s az unokákban önmagukat és a gyermekeiket szeretik? Megint csak nem tudom, de ez nem is fontos, többnyire így van és kész!"

3. Ifjú Fekete István: Nagymamám c. elbeszélésében így ír: "Nagymama életében több szürke és könnyes nap volt, mint vidám, kacagó ünnep. Ő azonban az élet legfájdalmasabb tragédiáit is az élet természetes velejárójának tartotta. Nem panaszkodott soha, nem sajnáltatta magát, s élete végéig megőrizte mindenben csak a jót kereső optimizmusát. Konyhájában Mécs László egyik szép költeményének hímzése függött a falon:

Ne várj nagy dolgokat életedben,
Mert kis hópelyhek, örömek
Szitáló, halk szíromcsodák
Rajtuk Isten szól: jövök.

Nagymama eszerint élt, érzett, gondolkodott."

4. Meggyesi József Nagyvárad nyugalmazott lelkipásztor - volt szomszédomtól idézek, Az Ige tükrében c. könyvéből, amikor a hívő nagymama által nevelt unoka imája járult hozzá a szülők

megtéréséhez. "Szeretném beékelni fiuknak, Krisztiánnak az esetét, aki már néhány évvel megelőzte szülei döntését. A gyülekezetünkben megtért ifjakkal együtt ő is bemerítésben pecsételte meg Krisztus iránti engedelmisségét. Az ő, ifjú, gyermeki imája és rendkívüli, példát mutató élete hozzájárult szüleinek, testvéreinek megtéréséhez.

A sok közül egy példa: A tengerparti nyaralásból hazaérkeztek. Szülei a strandra indultak, Kriszti a következő szavakkal fordult hozzájuk:- ugye, nem haragudtok meg, ha nem megyek veletek, hanem nagymamával az imaházba?"

5. Prof . Papp Lajos szívsebész "A szív szava" c. könyvéből idézek: "1951-ben, amikor három esztendő voltam, kitelepítettek bennünket a faluból. Nagyapám korábban a második világháború alatt a falu bírása volt, s majd börtönbüntetést kapott. Mint bírósági elnök nem követett el hibát, de kuláknak bélyegezték. Amikor lecsukták, még nem voltam eszmélő állapotban, csak hírből hallottam a róla. Az első emlékem amint a faluvégén játszottam, Ő jött haza a börtönből Pécs felől. A férfiak azt mondták a sor elején lépdelő férfira mutatva: a nagyapád. Ő megismert engem, fölvetett a karjába, s akkor mondta, ami életem egyik vezérelve lett. „Édes gyermekem, az életben az ember a jó Istentől kap valamit, ez a tisztesség, meg a becsület. Ezt csak eljátszani lehet. A többi megszerezhető. A vagyon, a birtok, a föld, a ház, bármikor elvehető. Soha ne törekedjél arra, hogy nagy vagyonod legyen, - tanulj, vigyázz a becsületre!"

(folytatása a következő számban!)

Szövérfyné Dr.Balogh Rozália

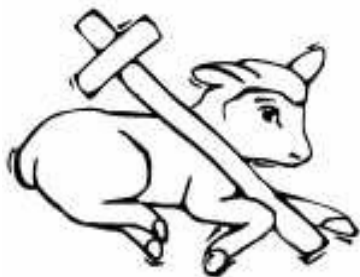
BETEG VOLTAM ÉS
MEGLÁTOGATTATOK

...Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg naponként imádkozni! Az orvosok orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. A felsorolt betegek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Bozsogi Jánosné
Gajárszky Magdolna
Groska Erzsébet
Hetzke Ilona
Kántor Imréné
Kissné Boros Lídia
Magyar Gyuláné
Páka Elek
Sós Gábor és neje
Szabó Lajosné
Szebeni Gyula és neje
Tóth Imréné

Erdei Béláné
Gálffy Imre
Hetzke József
Kántor Andrásné
Kárpáti Tivadarné
Liptai Sándorné
Pap László és neje
Rumbold Gyula
Szabó Istvánné
Szalay Mihályné
Tóth Eszter
Vida Sándor és
neje

Vodiczky Mária

Nyugdíjas Klub legközelebbi alkalma:
2008.Szeptember 11-én 15 órakor lesz.

Köszönetnyilvánítás

Köszönjük a Testvérek együttérző ima támogatását, akik Orbánné Magyar Elza elhunytá alkalmával, osztoztak fájdalmunkban, szeretetükkel mellettünk voltak.

Magyar család

Egy hajó kifut és én csak némán figyelem,
ahogy eltûnik a horizonton.

Ekkor valaki az én oldalamon így szól:

"Õ már elindult."

"Hová ment?"

Elment az én oldalamról. Csupán ennyi történt. A teljes elvesztés az én részem és nem az övé. És csak abban a pillanatban van jelen, amikor valaki az én oldalamon

Ezt mondja:

"Ő már elment", de amott mások figyelik
lépteit, és örömteljes kiáltás hallatszik:

"Nézd, ő érkezik!"

József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.baptist.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható
újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az Igéhiídetések is.

* * *

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9³⁰ imaóra,

10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.